

РЕШЕНИЕ

№ 3672

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1653** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Х. Оцетова, Р. Д. Г., Д. Д. Г. и А. Д. Г. срещу предписанието, обективизирано в писмо изх.№ СЖ-228/А12 от 12.01.2023г. на директора на Б. дирекция „Черноморски район“ /БДЧР/ с искане за отмяната му като незаконосъобразно.

По отношение допустимостта на жалбата се мотивира, че предписанието представлява индивидуален административен акт, тъй като с него за оспорващите се създават задължения като им се предписва конкретно поведение, неизпълнението на които е скрепено с административна принуда. Посочва се, че жалбоподателите са собственици на имота, за който се отнася предписанието като жалбата им е подадена в преклузивния срок за оспорване при съобразяване и нормата на чл.140, ал.1 АПК. По отношение незаконосъобразността на предписанието се мотивира, че то е издадено при наличие на отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК – допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. На първо място се посочва, че жалбоподателите не са уведомени по реда на чл.26, ал.1 АПК за образуваното административно производство като по този начин са лишени от възможността да представят относими към случая документи, както и да направят своите възражения след запознаване със сигнала, въз основа на който е извършена проверката, съответно да участват в административното производство. Това от своя

страна довело до издаване на акта при неизяснена фактическа обстановка. Отделно от това в него не били изложени мотиви – съображенията на административния орган били бланкетни и вътрешно противоречиви като били смесени понятията водовземно съоръжение и проучвателен сондаж, които се подчиняват на различни режими. Оспорената мярка се мотивира, че е несъразмерна на преследваната цел и засяга правата на жалбоподателите в степен по-голяма от необходимото за постигане целта на закона. В съдебно заседание искането за отмяна на оспорения акт се поддържа чрез адв.А. и адв.А., които претендират и присъждане на направените по производството разноски по представен списък. Подробни съображения излагат в писмени бележки.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представява в съдебно заседание. Не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Нотариален акт № 62, том IV, рег.№ 4923, дело № 533/2017г. и Удостоверение за наследници изх.№ РПН22-УФ01-92/1/ от 07.03.2022г. жалбоподателите се легитимират като собственици на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 66528.1.270 с площ от 862 кв.м, 20% идеални части от ПИ с идентификатор 66528.1.273 с площ 25 кв.м и 20% идеални части от ПИ с идентификатор 66528.1.274 с площ 591 кв.м, и трите находящи се в [населено място], м.“Полянците”, [община].

На 13.10.2022г. на телефона на директора на Дирекция „Контрол“ в БДЧР е постъпил сигнал от гражданин, заведен с вх.№ СЖ-228/13.10.2022г., че в периода от 11.10.2022г. – 12.10.2022г. се извършва сондиране в имоти в [населено място], м.“Полянците” – защитена територия - № 66528.1.270, 66528.1.269 и 66528.1.271.

По така постъпилия сигнал на 01.11.2022г. е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № Б-931 от същата дата /л.43/. Видно от него ПИ с идентификатор 66528.1.262, м.“Полянците” по КК на [населено място], [община] е ограден и в него има построена на груб строеж двуетажна къща. В деня на проверката собственикът на имота отсъства, няма работници в обекта, същият е необитаем и неохраняем. В западния край на имота има изградено ВС – сондаж, на около 2м от оградата. Същата е направена от телена мрежа и позволява извършването на оглед без влизане в имота. В деня на проверката сондажът е покрит с дървени палети, от които излиза гумиран маркуч с дължина около 10-15м и диаметър около 30мм, не достига до строежа на двуетажната къща, а е положен на земята свободно. В близост до маркуча има бял бидон с вместимост около 80л, запълнен с вода. Няма положен ел.кабел в и около сондата за евентуално захранване на помпа. Не се осъществява водовземане.

След установяване собственика на имота и неговия адрес, до жалбоподателите е изпратено писмо изх.№ СЖ-228/А12 от 12.01.2023г. на директора на Б. дирекция „Черноморски район“, с което на основание чл.155, ал.1, т.22 от Закона за водите /ЗВод/ и чл.110, ал.1, т.2 от Наредба № 1/10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води /НППОПВ/, във връзка с чл.118д, ал.1 и ал.2 ЗВод е предписано да представят в БДЧР проект за ликвидация на водовземно съоръжение –

проучвателен сондаж, изградено в ПИ с идентификатор 66528.1.270, м. "Поляните" по КК на [населено място], [община], за одобрение като проектът трябва да съответства на изискванията на чл.110, ал.3 и ал.4 от Наредба № 1/10.10.2007г. и да съдържа техническо решение и технология за осигуряване на пълното прекратяване на възможността за естествено или принудително протичане на води през водоприемната част на ствола на съоръжението, както и рекултивиране на терена, в срок 30 дни от получаване на писмото. Указано е също, че ликвидацията на съоръжението се извършва след одобряването на проекта от директора на БДЧР, както и че след изтичане на определения срок и неизпълнение на предписанието адресатите му /жалбоподателите/ подлежат на административнонаказателни мерки по ЗВод.

Писмото, видно от известие за доставяне на л.27 по делото, е получено от жалбоподателя Д. Д. Г. на 24.01.2023г.

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е заведена в регистратурата на съда на 07.02.2023г.

По делото е прието като доказателство уведомление за регистрация на водовземно съоръжение от подземни води за задоволяване на собствени нужди, заведено с вх.№ СЖ-228/А13/ от 20.01.2023г., подадено от жалбоподателката С. Оцетова на основание чл.44, ал.5 ЗВод, за изграденото в имот с идентификатор 66528.1.270 водовземно съоръжение от подпочвени води за задоволяване на собствени потребности на 2 метра от границата на имота – тръбен кладенец; дълбочина 60; диаметър на тръбата 110 мм; водоприемна част от 56 м до 60 м; начин на черпене на водата – потопяема помпа; цел на водовземаването – поливане в имота.

По делото освен това, са приети възражение от П. Р. Т. срещу съставения му АУАН № 000723/30.11.2022г., както и самият АУАН. От него се установява, че на 13.10.2022г. е извършена проверка в имот с идентификатор 66528.1.271 по сигнал, че в него се извършва сондаж, при която е установено, че се извършва сондиране с механизация, по данни на собственика Т. с цел установяване наличието на вода за изграждане на бъдещ сондаж.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

П., обективирано в писмо изх.№ СЖ-228/А12 от 12.01.2023г. на директора на Б. дирекция „Черноморски район“ представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК – изрично волеизявление на административен орган, с което се създават задължения за адресатите на предписанието, съответно е налице подлежащ на оспорване пред съд административен акт. Жалбата е подадена от адресатите на акта, в преклузивния срок за оспорване, при съобразяване и на обстоятелството, че в писмото не е указан редът и срокът за обжалване, в който случай съгласно чл.140, ал.1 АПК срокът за обжалване се удължава на два месеца.

С оглед това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран, е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от оспорващите, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Процесното предписание е издадено от компетентен административен орган – директора на БДЧР като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.155, ал.1, т.22 ЗВод, постановяваща, че директорът на басейнова дирекция изпълнява държавната политика на басейново ниво, като издава предписания в рамките на

компетентностите си по този закон.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК – предписанието е издадено в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, посочени в ал.2 на посочената разпоредба, с изключение на този по т.7. Липсата му обаче, с оглед благоприятните последици за оспорващите, а именно удълженият срок за оспорване, не може да бъде квалифицирана като съществено нарушение на изискването за форма, обуславящо незаконосъобразност на атакувания административен акт.

Не се споделят доводите на оспорващите за липса на мотиви – видно от съдържанието на писмото в него изрично се посочва, че при извършена проверка на място е установено извършване на сондажна дейност като за изграждане на водовземно съоръжение не е издавано разрешително, както и постъпило уведомление по чл.58, ал.1, т.б ЗВод като водовземното съоръжение следва да се ликвидира тъй като не е изградено по силата на издадено разрешително за изграждане по чл.46, ал.1, т.1, б.“ж“ ЗВод. Посочено е също, че по силата на чл.93, ал.3 във вр. с чл.89, ал.2, б.“в“ от Наредба № 1/10.10.2007г. изграждане на съоръжения за подземни, вкл. и за минерални води, се извършва само след издадено разрешително за водовземане чрез нови съоръжения, предназначени за водовземане, а извършеното хидрогеоложко проучване чрез проучвателно сондиране попада в обхвата на чл.89, ал.2, б.“ж“ от наредбата.

Основателни са възраженията за допуснато нарушение на чл.26, ал.1 АПК, тъй като по делото не са представени доказателства от административния орган да е уведомил жалбоподателите за подадения сигнал и назначената във връзка с изнесеното в него проверка на място. Напротив – представените доказателства сочат, че действията по установяване на собственика на имота са предприети едва след извършване на проверката на място.

Въпреки това съдът намира, че правото на защита на лицата не е накърнено, тъй като правото на възражение не е преклудирано с издаването на административния акт и всички свои възражения и становища, ведно с относими към случая доказателства, жалбоподателите могат да релевират в настоящото съдебно производство.

Съдът намира за основателно и възражението на жалбоподателите за допуснато нарушение по чл.35 АПК – издаване на акта без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното прилагане на материалния закон.

Съгласно чл.118в, ал.1, т.2 ЗВод не се разрешава водовземане от подземни води, когато водовземното съоръжение не е включено в регистъра на водовземните съоръжения по чл.118г. Този регистър включва водовземните съоръжения за подземни, включително минерални, води на територията на съответния район за басейново управление, включително на съоръженията, които са: 1. оборудвани за експлоатация; 2. необорудвани за експлоатация, включително определените като съоръжения за мониторинг и наблюдателни сондажи в находищата на минерални води; 3. консервирани; 4. ликвидирани; 5. за задоволяване на собствените потребности на гражданите.

Водовземно съоръжение, според дефиницията по § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1/10.10.2007г. е съоръжение за подземни води, предназначено за водовземане, заедно с надземните съоръжения, изградени при условията и по реда на Закона за устройство на територията, което е присъединено към водоснабдителна система.

Според чл.89, ал.1 от наредбата съоръженията за подземни води по начина на

разположение в подземното водно тяло са: 1. вертикални: а) тръбни кладенци; б) шахтови кладенци; в) комбинирани шахтово-тръбни кладенци; 2. хоризонтални: а) дренажи; б) галерии; 3. шахтови кладенци с хоризонтални дренажни лъчи; 4. каптажи на извори; 5. съоръжения със специална конструкция: а) наклонени тръбни кладенци; б) комбинирани шахтово-тръбни кладенци, в които от дъното на шахтовия кладенец са изградени няколко наклонени тръбни кладенци; в) многозабойни тръбни кладенци. В процесния случай от доказателствата по делото не се установява да е изградено водовземно съоръжение от някой от видовете, изчерпателно посочени в наредбата. Видно от Констативен протокол № Б-931/01.11.2022г. на място е установен сондаж, покрит с дървени палети, от които излиза гумиран маркуч с дължина около 10-15м и диаметър около 30мм, който не достига до двуетажната къща, а е положен на земята свободно, няма положен ел.кабел в и около сондата за евентуално захранване на помпа; не се осъществява водовземане.

Същевременно е посочено, че проверката е направена отвън, без да се влиза в имота, като изградената ограда от телена мрежа не пречатства извършването на оглед. По същество при този оглед са установени натрупани дървени палети, от които излиза маркуч. Дали и какво има под тях не е установено поради обстоятелството, че собственикът на имота не е уведомен за извършването на проверката, съответно не му е предоставена възможност да присъства при извършването ѝ, за да осигури достъп до вътрешността на имота и отстраняване на дървените палети, за да се види какво има под тях. Съответно без да е установено посоченото обстоятелство, издаденото предписание почива на предположение, което не позволява квалификация на водовземното съоръжение /ако има такова/, за да се прецени приложимия към него режим – разрешителен по чл.44 - 46 ЗВод или уведомителен по чл.58 ЗВод.

Съгласно чл.44, ал.1, т.1 ЗВод разрешително за водовземане се изисква във всички случаи, освен в случаите по чл.43, ал.2 – съгласно тази разпоредба физическите лица - собственици или ползватели на недвижим имот, разположен в границите на населените места и селищните образувания, имат право на безвъзмездно водовземане до 10 куб.м на денонощие за собствени потребности от намиращите се в него повърхностни и подземни води, както и в случаите на ползване на индивидуални системи за отопление и/или охлаждане с обща инсталирана мощност до 50 kW, използващи като първичен енергиен източник енергията на сухите зони в земните недра и на подземните води с температура до 20 °C, с изключение на минералните води.

В чл.46, ал.1 ЗВод пък са регламентирани случаите, в които се издава разрешително за ползване на воден обект като според б.„в“ такова е необходимо за извършване на хидрогеоложки проучвания във връзка с дейностите по буква „з“ – за реинжектиране и за инжектиране на води, за изкуствено подхранване на подземните води и за отвеждане на замърсители в подземните води - в случаите по чл.118а, ал.2.

Според чл.58, ал.1, т.6 ЗВод разрешително не се изисква, а е необходимо само 30-дневно предварително писмено уведомяване на басейновата дирекция, за извършване на хидрогеоложки проучвания, извън посочените в чл.46, ал.1, т.1, буква „в“, т.е. за хидрогеоложки проучвания от вида, описан в жалбата.

Доколкото проверката не е извършена в пълен обем и не е установен вида на съоръжението, за което се твърди, че е изградено в имота на жалбоподателите, то не може да се прецени кой от двата описани режима е приложим спрямо него.

На следващо място не е установено и дали имотът се намира в границите на

населеното място като под граници следва да се имат предвид строителните граници /арг. от § 5, т.6 ДР ЗУТ/, за да се прецени дали случаят попада или не в приложното поле на чл.43, ал.2 ЗВод, като тук следва да се отбележи, че съгласно отразеното в приложения по делото нотариален акт имотът, по отношение на който е издадено предписанието, попада в урбанизирана територия според кадастралната карта. По делото е представено писмо изх.№ СЖ-228/А14 от 26.01.2023г. на ответника във връзка с подаденото от жалбоподателката Оцетова уведомление с вх.№ СЖ-228/А13 от 20.01.2023г., като видно от него този въпрос е изследван едва след издаване на оспореното предписание, но доказателства в подкрепа на извода, че имотът попада в урбанизирана територия, но извън строителните граници на населеното място, отново не са посочени.

Съгласно чл.110, ал.1, т.2 НППОПВ ликвидиране на съоръжения за подземни води се извършва, когато съоръженията са предназначени за проучване на подземни води, освен ако: а) не се оборудват като съоръжения за мониторинг; б) с разрешителното за ползване на воден обект за хидрогеоложки проучвания не е предвидено ползването на черпателните проучвателни тръбни кладенци като съоръжения, предназначени за водоземане, изкуствено подхранване, реинжектиране, инжектиране или отвеждане на замърсители в подземните води. Ответникът не е конкретизирал в коя точно хипотеза попада процесното съоръжение. Без изясняване на посочените по-горе въпроси, не е и възможно да се направи това, нито дали въобще процесното съоръжение подлежи на ликвидиране по посочената разпоредба, въз основа на която ответникът е упражнил правомощието си по чл.155, ал.1, т.22 ЗВод.

Въз основа на изложеното съдът приема процесното предписание за незаконосъобразен административен акт – издаден при допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, което е съществено, тъй като е довело до неправилно приложение на материалния закон, съответно същият следва да бъде отменен.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателите за присъждане на разноски. Такива са доказани в размер на заплатената държавна такса от по 10 лева от жалбоподателите Р. Д. Г., Д. Д. Г. и А. Д. Г. и в размер на 2357 лева от жалбоподателя С. Х. Оцетова, от които 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 2347 лева за заплатено по банков път адвокатско възнаграждение по договор за правни услуги от 07.02.2023г.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Х. Оцетова, Р. Д. Г., Д. Д. Г. и А. Д. Г. предписанието, обективизирано в писмо изх.№ СЖ-228/А12 от 12.01.2023г. на директора на Б. дирекция „Черноморски район“.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Черноморски район“ да заплати на С. Х. Оцетова, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 2357 /две хиляди триста петдесет и седем/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Черноморски район“ да заплати на Р. Д. Г., ЕГН [ЕГН],

сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Черноморски район“ да заплати на Д. Д. Г., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Черноморски район“ да заплати на А. Д. Г., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: